

विसवत् विं विस+चतुरथ्यां मतप् मस्य वः । स्त्रियाल-
युक्तादौ स्त्रियां डीप् ।

विसवर्मन् पुंनः विशाखे नेत्रवर्त्मं गतरोगमेहे सुश्रुतः ।
“गूच्य” यदल्लं बहुभिः स्त्रियैऽस्त्रियैः समन्वितम् ।

विसमन्तर्जल इव विसवलैति तन्मातम् ।
विसिनी स्त्रो विस+पुक्तारा० इनि । १पञ्चिन्याम् अमरः ।

२स्त्रियालादियुक्ते देशे इतत्सस्त्रद्ये च । [यादौ ।

विसिल विं विस+चतुरथ्यांम् काश्या० इल । स्त्रियालसभी-
बोभत्वं विंबव-नित्यायां स्त्रार्थं सन् कर्मण्य चञ्च । १पापि-

नि २जुगुप्यचिते, इष्टप्याविषये च ४तद्वैतो त्रिं मेदिं ।

३नाश्यादौ प्रसिद्धे जुगुप्यसास्याविभावके रसमेहे, पुंचमरः
तद्रूपविषये हृविक्तमांसादौ त्रिं । “इद्वारहास्यकरण-
रौद्रवीरभयानकाः । बीभत्सोऽङ्गुत इत्यदौ रसाः शान्त-
स्थाया मतः” रसानुहृश्य सांद०चक्षितो यथा “जुगुप्यसा-
स्याविभावस्तु बःभत्सः कथ्यते रसः । नीवरण्ये महा-
काळदैवतोऽयस्तदाहृतः । इर्गम्बनांसंपिणितमेदांस्यालस्वनं
अतम् । तत्रैव विनियाताद्यस्त्रियेनसदाहृतम् । निष्ठाव-
नाल्यवलननेत्रसङ्कोचवादवः । अत्रुभावास्त्रिय मतास्था
स्त्रुच्यं भिचारिण्यः । मोहापचारादिरोग । व्याधिच भर-
णादयः” तत्रिक्तिः । ७र्जुने पुं मेदिं ।

बीभत्सु पुं चव-निन्दने स्त्रार्थं सन् उ । १र्जुने । भा०
विं ४४च० अस्यनिरक्षित अन्यथोक्ता यथा

“न कुर्यां कर्म बीभत्सं युध्यमानः कथञ्चन । तेन देवम-
हृष्टेषु बीभत्सुरिति विश्वनः” । बीभत्सुरिति भद्रिकल्याणे
स्त्रुच्ये चेयस्य सनि रुद्रम्” नीलक० । तत्र एषो० इटो-
ऽभावो नलोपम् । अन्ये तु बीभत्सकर्मरहितत्वात् वि-
रोधितत्त्वाण्या तत्रिन्दनकारित्वाहा तथात्त्वमित्याहुः ।

बुक्ता त्रिंबुक-चच्च पृष्ठो०उपधात्रोपः । भषणशब्दकारके ततः
प्रेक्ष्या० चतुरथ्यांम् इनि । बुक्तिन् भषणशब्दकारकस-
भीपादो त्रिं ।

बुक्ता द्वुक्तुरादिशब्दे कथने च वा चु०उम०पच्चे स्वा० पर०स्त्रक०
सेट् । बुक्तयति ते बुक्तिं अबुक्तवृत्तं इरित अबुक्त-
अबुक्तीत् । “कथने चुरुा०कश्चादिशब्दे तु ख्या००रमानायः ।
बुक्त न० बुक्त-चच्च । १हृदयस्ये मांसपिण्डे॒ २च्यमांसे॑ ३हृदये॒
च अमरः अस्य स्त्रीत्वमपि स्त्रीत्वे टाप् गौ०डीप् वा ।
“बुक्ताधातैर्विनिकटे प्रौढगाव्येन राधा” उद्गटः ।
४स्त्रागे पु०(बोक्ता०)त्रिकां०५समये च पु०, हृशोणिते भरत-
स्त्री टाप् । पृष्ठो० बुक्तबुक्ते अपि हृदये ।

बुक्तन न० बुक्त-भावे ल्युट् । भषणे त्रिकरादिशब्दे॒

बुक्तन् पु० बुक्त-कनिन् । बुक्तशब्दार्थे भरतः ।

बुक्तस पृंस्त्रो०पुक्तस+पृष्ठोदरादि॑ । चरणाले हेमचन्द्र॑ । [तुक्तः ।

बुक्तायमांसन०हृत० । हृदयस्ये मांसपिण्डाकारे अप्रमांसे राय-

बुक्तार॑ पु० बुक्तं भषणशब्दकृत च-अण् । चिंहधनौ हारा०

बुठ छिंसायां चुरा०उम० पच्चे भ्वा०पर०स्त्रक०सेट् । बोटयति

ते । बोटति । अबुबुटत-त । अबोटीत् । [बुबोड़

बृड़ लागे संवरणे च तु०ज्ञाटा०स्त्रक०सेट् । बुडति अबुडीत्

बुडिल पु०हुदा०बुड-इत्यच्च । अश्वतराश्वापव्ये राजभेदे॒ क्वा०

च०५।१०।१। [अबुदन्-अबोदोत् अबोदिट । उदिन् त्र्वा० बेट् ।

बुद्ध निशामने (बालोचने) भ्वा०उ०स्त्रक०सेट् । बोदति ते । इरित॑

बुद्ध पु०बुध क्त । १भगरतो॒इत्यतारभेदे येन वेदतत्कर्मणोर्निन्दा॑

क्ता । २जागरिते॒३ज्ञातवति च त्रिं । ४पश्चिते॒ पु०मेदिं ।

बुद्ध विष्णोः चतुर्विश्ववतारमध्ये एकविंशोऽततारो

यथोक्तं “ततः कल्पे संप्रकृते समोहाव सुरद्विषाम् ।

बुद्धो नाम्नाऽङ्गनसुतः कीकटेषु भविष्यति॑भाग०१३० ।

बुद्धेन पौक्तम् अण् तदेति अण् । बौद्धप्रोक्तशास्त्रे तद-

भित्रे च त्रिं । तद्वैशनभेदतन्त्रतादिकं सर्वद०स्त०दर्शितं

यथा “अत्र बौद्धैरभिधीयते यद्यथ्यायि अविनाभावो दुर्बैध

इति तदसाधीयः तादात्यन्दित्यत्यामविनाभावस्या सु-

ज्ञानत्वात् । तदुक्तम् “कार्यकारणभावाद्वा स्वभावाद्वा वा

नियाभावात् । अविनाभावनियमो दर्शनालरदर्शनादिति॑

चक्रव्यवतिरेकावविनाभावनिश्चयकाविति । नकु पच्चे सा-

ध्यसाधनयोरव्यभिचारो दुरवधारणो भवेत् । भविष्यति,

भूते अनुपलभ्यमाने च व्यभिचारशङ्कावा अविनाभ-

णात् । नकु तथाविषयस्ये तावकैऽपि सते व्यभि-

चारशङ्का दुष्परेहरेति चेत् जैवं वोचः विनापि

कारणं कार्यस्त्रुपद्यात्मामित्येवंविधावाः शङ्कावा

व्याधातावधिकतया निष्ठत्वात् । तदेव हाश्चल्लेत यर्जु-

नाशङ्कासाने व्याधातादयो नायतरेतुः तदुक्तम् ।

“व्याधातावधिराशङ्केति॑” तथात् तदुत्पत्तिनिश्चयेन अवि-

नाभावो निश्चीयते तदुत्पत्तिनिश्चयं कार्यहेत्वोः प्रत्यक्षो-

प्रबन्धमातुपचम्भापञ्चकनिवन्धनः । कार्यस्त्रोत्पत्तेः प्रागतु-

प्रबन्धमातुपचम्भापञ्चकनिवन्धनः॒ २स्त्रयुपलभ्यः॒३ उपलभ्यस्य पचात्

कारणात्युपलभ्यात॒४ अनुपलभ्यात॒५ एति पञ्चकारणाव्याधूमधू-

धजयोः कार्यकारणभावो निश्चीयते । तथा तादात्यनि-

श्चयेनाभविनाभावो निश्चीयते वर्दि शिशपा दुक्तत्वमतिपतेत्

स्त्रामानभेव जद्यादिति॑ विपच्चे नाधकप्रदत्तः । अप्रदत्ते॑